

F° nr.:

Uitgifte

Repertoriumnummer	Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
21/		
Griffinummer	Referentie bestelling	Referentie bestelling
21/	CD nummer	CD nummer
	RD nummer	RD nummer
Rolnummer	Rechtsmiddelen	
18/1482/A	VERZET aangetekend op:	
	AR-nr.:	
	HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op:	
	Rolnummer hof:	
Datum van uitspraak		
6 juni 2018		

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie burgerlijke rechtbank

Aangeboden op
te ANTWERPEN

Niet te registreren
De e.a. inspecteur

vonnis

Kamer AB10

Inzake:

J.B.,

geboren op 20/10/1949, wonende te [adres, België]

eisende partij,

- vertegenwoordigd ter zitting door Meester , advocaat te [adres]

TEGEN:

D.W.,

wonende te [adres] (Nederland),

verwerende partij,

- verschijnt niet ter zitting, noch iemand voor hem.

* *

*

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, onder meer:

- het exploit van rechtsingang, betekend door gerechtsdeurwaarder G. HEMELAER te Antwerpen op 28 februari 2018.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord eisende partij in haar middelen en gezegden ter zitting van 23 mei 2018.

Verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen conform artikel 803 van het Gerechtelijk Wetboek, is niet verschenen, noch iemand voor hem.

Verstek werd gevorderd en verleend.

Dit verstek werd niet gezuiverd.

* *

*

De vordering strekt ertoe verwerende partij te horen veroordelen in betaling van de som van 7.536,00 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de datum ter beschikkingstelling van de fondsen, de gerechtelijke intresten vanaf 30 januari 2018 en de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.080,00 EUR en dit uit hoofde van fondsen die eisende partij aan verwerende partij heeft uitgeleend.

Verder strekt de vordering ertoe het vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad.

Uit het schrijven dat verwerende partij op 7 april 2018 aan de rechtbank heeft gericht blijkt dat hij de schuld erkent doch dat zijn financiële situatie zeer benard is en per maand niet veel overblijft om van te leven en hij afbetalingen wenst.

Eisende partij stelt dat zij geen bezwaar heeft dat verwerende partij het verschuldigde afbetaalt indien dit binnen een redelijke termijn, zijnde 12 maanden gebeurt. De gelden hadden immers reeds in 2014 terugbetaald moeten zijn.

De rechtbank stelt vast dat de terugbetalingsverbintenis die aan huidige vordering ten grondslag ligt oorspronkelijk diende uitgevoerd te worden in België en ook aldaar, op rekening van verwerende partij, deels is uitgevoerd, zodat de Belgische rechtbanken overeenkomstig art. 7.1 Van Verordening (EU) Nr. 1215/2012 van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, bevoegd zijn.

Op grond van de voorgelegde stukken en gelet op de erkenning door verwerende partij komt de vordering gegrond voor met uitzondering van de intresten die gevorderd worden vanaf de datum van ter beschikking stelling van de gelden.

Bij gebreke aan enige andersluidende contractuele bepaling kunnen immers enkel intresten worden toegekend vanaf de aanmaning zijnde 30 januari 2018.

Wat de gevraagde afkortingen betreft kan de rechter overeenkomstig art. 1244 BW, niettegenstaande elk andersluidend beding, met inachtneming van de toestand van partijen, gebruik makend van deze bevoegdheid met grote omzichtigheid en daarbij rekening houdend met de termijnen die de schuldenaar reeds heeft genoten, gematigd uitstel verlenen voor de betaling.

De rechtbank stelt vast dat verwerende partij in 2018 blijkbaar reeds is beginnen af te betalen, eerst met 50,00 EUR per maand, nadien met 100,00 EUR per maand en er reeds tussen partijen werd onderhandeld over afbetalingen doch zonder resultaat. In het verleden werd ook reeds een afbetalingsvoorstel gedaan: zo zou verwerende partij vanaf januari 2017 beginnen terugbetalen met 250,00 EUR per maand doch dit gebeurde niet.

Dat de situatie van verwerende partij allesbehalve rooskleurig is, is duidelijk doch de schuld diende al in 2014 terugbetaald te zijn.

Verwerende partij heeft derhalve reeds ruim uitstel van betaling bekomen.

Aan 100,00 EUR per maand zou de afbetaling nog meer dan 6 jaar duren wat gelet op het feit dat reeds 4 jaar uitstel van betaling werd bekomen, niet redelijk is.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat eisende partij aanvankelijk wenste dat met 500,00 EUR per maand zou terugbetaald worden en nadien stelde dat minstens 200,00 EUR per maand nog aanvaardbaar was. Dit betekent dat het verschuldigde op 3 jaar zou terugbetaald zijn. In die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat het gepast voorkomt om verwerende partij toe te laten het verschuldigde af te betalen met minimum 100,00 EUR per maand doch met dien verstande dat alles integraal is terugbetaald binnen 3 jaar.

Op die manier is het verschuldigde terugbetaald binnen de maximale door eisende partij tijdens de onderhandelingen vervatte termijn en wordt aan verwerende partij de mogelijkheid geboden om zelf zijn betalingen verder te spreiden en oplossingen te zoeken.

Nu de zaak wordt afgesloten met een beslissing bij verstek en geen enkele in het ongelijk gestelde partij ooit is verschenen, is het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding dat van de minimumvergoeding.

Wat de gevraagde uitvoerbaarheid van het vonnis betreft is de rechtbank van oordeel dat, gelet op het feit dat de vordering zoals toegekend door verwerende partij werd erkend, de gevraagde maatregel verantwoord is.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Rechtdoende bij **verstek**

Alle verdere en strijdige middelen verwerpend.

Verklaart de vordering ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt verwerende partij in betaling van de som van 7.536,00 EUR, te vermeerderen met de intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 30 januari 2018 tot de dag der algehele betaling onder aftrek van de bewezen betalingen sedert 13 februari 2018.

Machtigt verwerende partij het verschuldigde af te betalen met afkortingen van minimum 100,00 EUR per maand telkens uiterlijk de 15de van elke maand, waarbij de eerste betaling dient uitgevoerd te zijn uiterlijk op 15 juli 2018 doch met dien verstande dat alles integraal dient betaald te zijn uiterlijk op 15 juli 2021.

Zegt voor recht dat in geval van laattijdige betaling het volledige saldo onmiddellijk opeisbaar is.

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten van het geding, aan de zijde van eisende partij begroot en door de rechtbank vereffend op 451,09 EUR dagvaardingskosten, rolstelling en Bijdrage Fonds en 600,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van huidig vonnis toe.

Wijst het meer- en of andersgevorderde af.

Dit vonnis werd uitgesproken op **zes juni tweeduizend achttien** in openbare zitting van de Kamer AB10, die samengesteld was uit:

, rechter,

, griffier,